

Αίσωπος:

1. Ιστορίες με ηθικό, διδακτικό περιεχόμενο
2. Πρωταγωνιστές τα ζώα αλλά απευθύνεται σε ανθρώπους: αλληγορίες
3. Με χιουμοριστικό πνεύμα για τις ανθρώπινες αδυναμίες
4. Παρακινούν για τη διόρθωσή τους
5. Έντονο το στοιχείο της προσωποποιίας, δηλ. άψυχα όντα δρουν όπως ένας άνθρωπος.

Η ομορφιά δεν είναι το παν

Α. Κείμενο

Οι πασίγνωστοι μύθοι του Αισώπου ήταν ευχάριστο και **διδακτικό** ανάγνωσμα όλων των εποχών. Ξεχωρίζουν για τη διεισδυτική ματιά και την ευφυΐα του δημιουργού τους, αναδεικνύουν με **χιουμοριστικό** πνεύμα τις **ανθρώπινες αδυναμίες** και **παρακινούν** για τη **διόρθωσή** τους. Μια από αυτές είναι και η **υπερεκτίμηση της φυσικής ομορφιάς**, την οποία πλήρωσε ακριβώς το ελάφι του μύθου που θα μελετήσετε.

Ἐλαφος εὐμεγέθης ὥρα θέρους διψῶν παραγίνεται ἐπὶ τινα πηγὴν διαυγῇ καὶ βαθεῖαν καὶ πίων ὅσον ἤθελεν προσεῖχεν τῇ τοῦ σώματος ιδέᾳ. Καὶ μάλιστα μὲν ἐπήνει τὴν φύσιν τῶν κεράτων ὥς κόσμος εἴη παντὶ τῷ σώματι. Ἐψεγεν δὲ τὴν τῶν σκελῶν λεπτότητα ὥς οὐχ οἶων τε ὄντων φέρειν πᾶν τὸ βάρος. Ἐν ᾧ δὲ πρὸς τούτοις ἦν, ὑλακὴ τε κυνῶν αἰφνιδίως ἀκούεται καὶ κυνηγέται πλησίον. Ὁ δὲ πρὸς φυγὴν ὥρμα καὶ μέχρις ὅπου διὰ πεδίου ἐποιεῖτο τὸν δρόμον, ἐσώζετο ὑπὸ τῆς ὠκύτητος τῶν σκελῶν. Ἐπεὶ δὲ εἰς πυκνὴν καὶ δασεῖαν ὕλην ἐνέπεσεν, ἐμπλακέντων αὐτῷ τῶν κεράτων ἐάλω, πείρα μαθὼν ὅτι ἄρα ἄδικος ἦν τῶν ιδίων κριτῆς ψέγων μὲν τὰ σῶζοντα, ἐπαινῶν δὲ τὰ προδόντα αὐτόν.

Ο μύθος αυτός του Αισώπου διδάσκει ότι η φυσική ομορφιά δεν είναι τόσο σπουδαία κι ότι πιο σημαντική είναι η χρησιμότητα των χαρακτηριστικών που διαθέτει ο καθένας μας.

Γλωσσικά σχόλια

ὁ/ἡ ἔλαφος	το ελάφι
ὁ/ἡ εὐμεγέθης, τὸ εὐμέγεθες	αὐτός που έχει μεγάλο μέγεθος, ο μεγάλος (πβ. ν.ε.: μεγεθύνω, μεγεθυντικός)
ἡ ὥρα	ἡ εποχή (πβ. ν.ε.: ὥρα, ωραίος)
παραγί(γ)νομαι	φτάνω κοντά
τινά(αόρ. αντων.τίς, τίς, τί)	Κάποια
ὁ/ἡ διαυγής, τὸ διαυγές	καθαρός (πβ. ν.ε.: διαύγεια, αυγή)
πιών(ρ.πίνω)	αφού ήπιε
προσεῖχεν τῇ τοῦ σώματος ιδέα	παρατηρούσε τη μορφή του σώματός του
μάλιστα	πάρα πολύ, κυρίως
ἐπῆνει(ρ.ἐπαινέω, ἐπαινῶ)	Επαινούσε
ἡ φύσις	ἡ φύση, ἡ μορφή (πβ. ν.ε.: φυσικός)
ὡς κόσμος εἶη παντὶ τῷ σώματι	με την ιδέα ὅτι ἦταν στολίδι για ὅλο το σώμα του
ψέγω	κατηγορώ, κατακρίνω (πβ. ν.ε.: ψεγάδι, ψόγος, αψεγάδιαστος, άψογος)
τὸ σκέλος	το πόδι (πβ. ν.ε.: ισοσκελίζω, υποσκελίζω) ισοσκελές τρίγωνο
ὡς συλλήπτων τε ὄντων φέρειν	επειδὴ κατὰ τὴ γνώμη του δεν μπορούσαν να αντέξουν / να σηκώσουν
ἐν ᾧ δὲ πρὸς τούτοις ἦν	κι ενώ ασχολούνταν με αὐτά
ὕλακῃ κυνῶν(ουσ.ὁ/ἡ κύων)	γάβγισμα σκυλιῶν
αἰφνιδίως	Ξαφνικά
κυνηγέται(ουσ.ὁ κυνηγέτης)	Κυνηγοί
ῥῆμα πρὸς φυγὴν(ρ.ὀρμάω, ὀρμῶ)	ἄρχισε να τρέχει ορμητικά, για να ξεφύγει
μέχρις ὅπου διὰ πεδίου ἐποιεῖτο τὸν δρόμον	ὅσο ἔτρεχε σε ομαλὸ ἔδαφος (πβ. ν.ε.: πεδιάδα, πεδινός, πεδίο)
ὕπὸ τῆς ὠκύτητος	ἀπὸ τὴν ταχύτητα
ἐπεὶ	Ὅταν
ὁ δασύς, ἡ δασεῖα, τὸ δασύ	Πυκνός
ἡ ὕλη	το δάσος (πβ. ν.ε.: υλοτόμος, υλοτομία)
ἐνέπεσεν(ρ.ἐμπίπτω)	ἐπέσε σε (πβ. ν.ε.: πέφτω, πέσιμο)
ἐμπλακέντων(ρ.ἐμπλέκομαι)αὐτῷ	επειδὴ του μπλέχτηκαν (πβ. ν.ε.: εμπλοκή)
ἔάλω(ρ.ἀλίσκομαι)	παγιδεύτηκε, πιάστηκε (πβ.: ἡ Πόλις ἐάλω· ν.ε.: ἄλωση, αἰχμάλωτος)
πεῖρα μαθῶν(ρ.μανθάνω)	καὶ ἔμαθε ἐξ ἰδίας πεῖρας
ἄρα	λοιπόν, πράγματι
ἴδιος, ἰδία, ἴδιον	ατομικός, προσωπικός, δικός του (πβ.

Κοσμῶ: στολίζω
Κόσμημα: στολίδι
Διακόσμηση
Κόσμος: τὸ σύμπαν: ἄρα τὸ σύμπαν
εἶναι στολίδι
(ἡ ἀρμονία τοῦ σύμπαντος)

Κύνων +ηγέτης
Σκύλος + οδηγός

Ὠκύς: γρήγορος

Μάθημα,
μαθητής

ν.ε.: ιδιαίτερος)

ψέγων(ρ.ψέγω)τὰ σῶζοντα, ἐπαινῶν δὲ τὰ ἐπειδὴ κατηγοροῦσε αὐτὰ που το
προδόντα(ρ.προδίδωμι)αὐτόν ἔσωζαν (που μπορούσαν να το
σώσουν), ενώ επαινούσε αὐτὰ που το
πρόδωσαν

Ερμηνευτικά σχόλια

ἐπὴναι τὴν φύσιν τῶν κεράτων ὡς κόσμον παντὶ τῷ σώματι: Η ομορφιά κατέχει σε όλες τις εποχές υψηλή θέση στην ιεραρχία των αξιών. Οι νέοι γύμναζαν και γυμνάζουν το σώμα τους, για να αποκτήσουν όχι μόνο ευρωστία, αλλά και ομορφιά. Η φιλαρέσκεια εκφραζόταν στην αρχαιότητα με πολλούς τρόπους: άντρες και γυναίκες φρόντιζαν την καθαριότητα του σώματός τους, έκαναν ωραία χτενίσματα, άλειφαν το σώμα τους με φυσικά μύρα και έλαια, διακοσμούσαν τα ρούχα τους και φορούσαν στεφάνια από χρυσό ή φύλλα. Ωστόσο, δεν είναι μόνο η ομορφιά που κάνει κάτι να είναι σημαντικό, αλλά και η χρησιμότητά του.

Φιλαρέσκεια: αγάπη για τον εαυτό μου, κυρίως για την εξωτερική μου εμφάνιση

Ο Αίσωπος
συνομιλεί με την
αλεπού (450 π.Χ.,
Μουσείο
Βατικανού)

Ερωτήσεις

1. Γιατί καμάρωνε το ελάφι κοιτάζοντας την εικόνα του μέσα στο νερό; Ποιο ανατομικό χαρακτηριστικό του θεωρούσε ότι δεν ταίριαζε με τη συνολικά καλή εικόνα του;
2. Ποιο χαρακτηριστικό του ελαφιού το βοήθησε να ξεφύγει αρχικά από τους κυνηγούς; Ποιο χαρακτηριστικό του, αντίθετα, αποδείχθηκε μοιραίο;
3. Τι νομίζετε ότι διδάσκει ο μύθος αυτός του Αισώπου;

4. Πιστεύετε ότι στις μέρες μας αποδίδουμε σημασία στην εξωτερική εμφάνιση ή στον εσωτερικό μας κόσμο; Να επικαλεστείτε συγκεκριμένα παραδείγματα.

B1. Λεξιλογικός Πίνακας

Πίν

ω

Νέα Ελληνική

Αρχαία / Νέα Ελληνική

Ομόρριζα απλά	τὸ ποτόν (-ό): αυτό που πίνεται	πίομα
	ὁ πότης: αυτός που πίνει	πιωμένος: αυτός που έχει πει (μεθυσμένος)
	τὸ ποτήριον (-ι): αυτό με το οποίο πίνουμε	

πόσιμος: κατάλληλος να τον πιεις

ή πόσις (-η)

ποτίζω: δίνω να πει

(κάποιος/κάτι)

το πότισμα: το να δίνω να πει

Καταπίνω: πίνω με ορμή

ή κατάποσις (-η)

προπίνω [= πίνω πρώτος ή στην υγεία κάποιου]

ή πρόποσις (-η): το να πίνω στην υγεία κάποιου

ό συμπότης: αυτός που πίνει μαζί μας

τò συμπόσιον (-ιο): το φαγοπότι, επιστημονική συνάντηση

ή ἄμπωτις (-η): η υποχώρηση του νερού της θάλασσας κατά την παλίρροια

ή ύδροποσία

ό οίνοπότης: αυτός που πίνει κρασί (οίνο)

ή οίνοποσία

ήδύποτος: το γλυκό ποτό

Ποτοποιός: αυτός που κατασκευάζει ποτά

ποτοαπαγόρευση

το ηδύποτο: γλυκό αλκοολούχο ποτό (ηδύς: γλυκός)

Ασκήσεις

1. Να γράψετε σε ποιες περιπτώσεις χρησιμοποιούνται οι παρακάτω φράσεις:

α. πίνω νερό στο όνομα (κάποιου)

β. πίνω το αμίλητο νερό

γ. πίνω το πικρό ποτήρι (π.χ. της αχαριστίας)

2. Να συμπληρώσετε τα κενά με την κατάλληλη λέξη από τον Λεξιλογικό Πίνακα:

- α. Βάλε τα _____ του κρασιού και πάρε αυτά του ούζου από το τραπέζι.
- β. Το νερό της βρύσης είναι _____ ή είναι καλύτερο να πίνουμε εμφιαλωμένο;
- γ. Θα κάνω εγώ την _____. Στην υγεία των νεονύμφων!
- δ. Χτες το βράδυ γύρισε σπίτι _____. είχε μεγάλη στενοχώρια και προσπάθησε να βρει παρέα στο _____, αλλά βέβαια ήταν για λύπηση.
- ε. Σε αρκετές Πολιτείες των Ηνωμένων Πολιτειών ισχύει _____ για νέους κάτω των 18 ετών.
- στ. Ο Τομέας Κλασικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών διοργανώνει διεθνές επιστημονικό _____ με θέμα την αρχαία ελληνική λυρική ποίηση.

B2. Ετυμολογικά

Παραγωγή ουσιαστικών

Παραγωγή ουσιαστικών από ρήματα (α' μέρος)

Ουσιαστικά παράγωγα από ρήματα

Σημαίνουν:

το πρόσωπο που ενεργεί

ενέργεια, πάθος,
κατάσταση

αποτέλεσμα
ενέργειας

όργανο ή μέσο

τόπο

• Ουσιαστικά που δηλώνουν το πρόσωπο που ενεργεί

Η λέξη κριτής του κειμένου της Ενότητας, όπως και στη ν.ε., προέρχεται από το ρήμα κρίνω (κριτής < κρίνω) και δηλώνει αυτόν ο οποίος κρίνει, το πρόσωπο δηλαδή που ενεργεί.

Καταλήξεις ουσιαστικών που
παράγονται από ρήματα και
δηλώνουν το πρόσωπο που
ενεργεί

-εύς	γραφεύς < γράφω
-ός	ἄρωγός < ἄρήγω (= βοηθώ)
-της	κριτής < κρίνω
-άς	φυγάς < φεύγω
-μών	ἡγεμών < ἡγέομαι,
-τήρ	ἡγοῦμαι
-τωρ	σωτήρ < σῶζω
	πράκτωρ < πράττω

Αυτά τα ουσιαστικά που
παράγονται από ρήματα και
δηλώνουν το πρόσωπο που ενεργεί,
τα μεταφράζουμε :

«αυτός που»

π.χ. κριτής: αυτός που κρίνει

• Ουσιαστικά που δηλώνουν ενέργεια, πάθος, κατάσταση ή το αποτέλεσμα ενέργειας

Το ουσιαστικό φυγή που απαντά στο κείμενο της Ενότητας προέρχεται από το θ. φυγ- του ρήματος φεύγω (ορ. αορ. ἔ-φυγ-ον) και δηλώνει ενέργεια. Το ουσιαστικό φύσις (< ρ. φύω) δηλώνει κατάσταση.

Καταλήξεις ουσιαστικών που παράγονται από ρήματα και δηλώνουν:

συναίσθημα

α. ενέργεια, πάθος, κατάσταση		β. το αποτέλεσμα μιας ενέργειας	
-σις	φύσις < φύω	-μα	ποίημα < ποιέω, ποιῶ
-σία	δοκιμασία < δοκιμάζω		(ενώ ο ποιητής: το πρόσωπο που ενεργεί
-ή	φυγή < φεύγω		ποίησις: ενέργεια)
-ά	χαρά < χαίρω		
-ία	μανία < μαίνομαι		
-ε-ία	βασιλεία <	-μη	γραμμή < γράφω
-ος	βασιλεύω (κυρίως από		(ενώ η γραφή: ενέργεια
-μός	ρήματα σε -εύω)	-ος	ο γραφεύς: πρόσωπο που ενεργεί)
-	τρόμος < τρέμω		
(ε)τό	ὄδυρμος < ὀδύρομαι		
ς	τρυγητός < τρυγάω, τρυγῶ		ψεῦδος < ψεύδομαι
			(ενώ ο ψεύτης: το πρόσωπο που ενεργεί)

Ασκήσεις

- Να αντιστοιχίσετε τα παρακάτω παράγωγα ουσιαστικά με την κατηγορία στην οποία ανήκουν:

Α'	Β'
----	----

1. κάθαρσις	
2. βλέμμα	
3. κλητήρ	α. αποτέλεσμα ενέργειας
4. κλίσις	
5. πομπός	β. ενέργεια, κατάσταση
6. τοκεύς	
7. μαντεία	γ. πρόσωπο που ενεργεί
8. μάντευμα	
9. βρῶσις	

2. Να αντιστοιχίσετε τα ρήματα που δίνονται στη στήλη Α' με τα παράγωγα ουσιαστικά τους στη στήλη Β':

Α'	Β'
1. θεάομαι, θεῶμαι	α. παίδευμα

π.χ. αποτέλεσμα ενέργειας

	β. θεατής
2. βόσκω	γ. τιμητής
	δ. παίδευσις
3. φθείρω	ε. φθορά
	στ. τίμημα
4. τιμάω, τιμῶ	ζ. βοσκή
	η. θέαμα
5. παιδεύω	θ. βοσκός
	ι. παιδευτής

3. Να κατατάξετε τα ουσιαστικά της στήλης Β' της προηγούμενης άσκησης στην κατηγορία που ανήκουν με βάση το τι δηλώνουν.

4. Χρησιμοποιώντας την κατάλληλη κατάληξη να σχηματίσετε παράγωγα ουσιαστικά της α.ε. που να δηλώνουν ό,τι ζητείται στην παρένθεση:

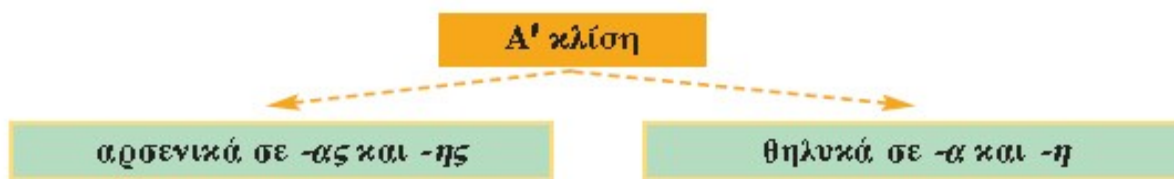
παύω > ή παύ- (κατάσταση, ενέργεια)

στρέφω > ή στροφ- (ενέργεια)

αὐλέω, αὐλῶ	> ὁ _____	αὐλη- (πρόσωπο ενεργεί)	που
πέμπω	> ὁ _____	πομπ- (πρόσωπο ενεργεί)	που
τίκτω	> ὁ τοκ- _____	(ενέργεια)	
ποιέω, ποιῶ	> τὸ _____	ποίη- (αποτέλεσμα ενέργειας)	
μηνύω	> τὸ _____	μήνυ- (αποτέλεσμα ενέργειας)	

Η α' κλίση ουσιαστικών περιλαμβάνει **αρσενικά** και **θηλυκά** ουσιαστικά.

(ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΥΔΕΤΕΡΑ)

Οι **καταλήξεις** των πτώσεων είναι οι εξής:

	αρσενικ ά		θηλυκά		αρσενικά και θηλυκά
	ενικός αριθμός				πληθυντικός αριθμός
ονομαστικ ή	<u>-ας</u>	<u>-ης</u>	<u>-α</u>	<u>-η</u>	-αι
γενική	-ου	-ου	-ας/- ης	- ης	-ῶν
δοτική	-α	-η	-α/-η	-η	-αις
αιτιατική	-αν	-ην	-αν	- ην	-ας
κλητική	-α	-η/- α	-α	-η	-αι

- Να συμπληρώσετε την κλίση των αρσενικών ουσιαστικών ό κοχλίας και ό κριτής με τη βοήθεια του πίνακα των καταλήξεων:

πληθυντικός αριθμός

	πληθυντικός αριθμός					ν.ε.	α.ε.	ν.ε.
						κοχλίες	οί κριτ.....	κριτές
γεν.	τοῦ κοχλί.....	κοχλία	τοῦ κριτοῦ	κριτή	τῶν κοχλι.....	κοχλιώ ν	τῶν κριτῶν	κριτώ ν
δοτ.	τῷ		τῷ		τοις		τοις	

	κοχλί.....		κριτ.....		κοχλί.....		κριταῖς	
αιτ.	τὸν κοχλί.....	κοχλία	τὸν κριτ.....	κριτή	τοὺς κοχλί.....	κοχλίες	τοὺς κριτ.....	κριτές
κλητ .	(ῶ) κοχλί.....	κοχλία	(ῶ) κριτά	κριτή	(ῶ) κοχλί.....	κοχλίες	(ῶ) κριτ.....	κριτές

Να συμπληρώσετε την κλίση των θηλυκών ουσιαστικών ἡ ὥρα και ἡ πηγή με τη βοήθεια του πίνακα των καταλήξεων:

	ενικός αριθμός				πληθυντικός αριθμός			
	α.ε.	ν.ε.	α.ε.	ν.ε.	α.ε.	ν.ε.	α.ε.	ν.ε.
ονομ .	ἡ ὥρα	ώρα	ἡ πηγή	πηγή	αἱ ὥρ.....	ώρες	αἱ πηγ.....	πηγές
γεν.	τῆς ὥρ.....	ώρα ς	τῆς πηγ.....	πηγή ς	τῶν ὥρ.....	ωρώ ν	τῶν πηγ.....	πηγώ ν
δοτ.	τῇ ὥρ.....		τῇ πηγ.....		ταῖς ὥρ.....		ταῖς πηγ.....	

αιτ.	τὴν ὥρ.....	ώρα	τὴν πηγ.....	πηγή	τὰς ὥρ.....	ώρες	τὰς πηγ.....	πηγές
κλητ .	(ῶ) ὥρ.....	ώρα	(ῶ) πηγ.....	πηγή	(ῶ) ὥρ.....	ώρες	(ῶ) πηγ.....	πηγές

➡ Παρατηρήσεις

1. Η **κατάληξη -ας** είναι **μακρά**, π.χ. τοὺς κριτάς, τῆς ὥρας, τὰς ὥρας.
2. Η **δίφθογγος αι**, όταν βρίσκεται στο τέλος κλιτῆς λέξης (πλην ευκτικής ρήματος), είναι **βραχεία**, π.χ. οἱ κριταί (αλλά τοῖς κριταῖς), αἱ ὥραι (αλλά ταῖς ὥραις).
3. Η **γενική πληθυντικού** των ουσιαστικών α' κλίσης τονίζεται πάντοτε στη **λήγουσα** και **περισπάται**, π.χ. τῶν κριτῶν, τῶν κοχλιῶν, τῶν ὥρῶν, τῶν πηγῶν.
4. Η **γενική** και η **δοτική** των ουσιαστικών α' κλίσης, όταν τονίζονται στη **λήγουσα**, **περισπώνται** και στους δύο αριθμούς, π.χ. τοῦ κριτοῦ, τῶ κριτῇ, τῶν κριτῶν, τοῖς κριταῖς, τῆς πηγῆς, τῇ πηγῇ, τῶν πηγῶν, ταῖς πηγαῖς.
5. Τα **οξύτονα** και **παροξύτονα** ουσιαστικά α' κλίσης διατηροῦν τονό τους στην **ίδια** συλλαβή σε όλες τις πτώσεις (στη γενική βέβαια του πληθυντικού όλα τονίζονται στη λήγουσα), π.χ. ὁ κριτής, τοῦ κριτοῦ, τῶ κριτῇ, τὸν κριτὴν.
6. Προσοχή στην **κλητική ενικού** των **αρσενικών σε -ης**! Τα περισσότερα σχηματίζουν κλητική σε **-α βραχύ**. Μόνο τα ουσιαστικά σε **-δης** (π.χ. εὐπατρίδης) και το κύριο ὄνομα **Αἰσχίνης** διατηροῦν την κατάληξη **-η**.
7. Τα **θηλυκά σε -η** στον ενικό διατηροῦν το -η σε όλες τις πτώσεις. Τα **θηλυκά σε -α** στον ενικό διατηροῦν το **-α** σε όλες τις πτώσεις, εκτός από ὅσα πριν από το **-α** ἔχουν **σύμφωνο** (πλην ρ). Τα τελευταία ἔχουν κανονικά κατάληξη **-α βραχύ** και το **τρέπουν στη γενική και δοτική του ενικού σε -η**, π.χ. ἡ χώρα → τῆς χώρας, τῇ χώρα, ἀλλὰ ἡ γλῶσσα → τῆς γλώσσης, τῇ γλώσσει.

Ασκήσεις

1. Να μεταφέρετε τα ουσιαστικά στην ίδια πτώση του άλλου αριθμού:

στρατιωτ
ῶν → _____

θεατάς → _____

νομοθετῶ
ν → _____

κεφαλὴν → _____

μανδύαις → _____

ιδιώτου → _____

2.

3. Να συμπληρώσετε τις καταλήξεις των παρακάτω ουσιαστικών και να τονίσετε:

τὴν ἀνδρει____, τῇ μαζι____, τῆς βοηθει____, αἱ χωρι____, τοὺς ἐργατι____,
ὦ μαθητι____ (πληθ.), τῆς βασιλισ____, τῶν ἀθλητι____, τῷ ἐργατι____,
τοῖς τεχνιτ____, τῇ ἰδε____, τῇ ὑλι____.

4. Να συμπληρώσετε τα κενά των παρακάτω προτάσεων με τον κατάλληλο τύπο του ουσιαστικού που δίνεται στην παρένθεση:

α. Οἱ _____ (στρατιώτης) ἐν πολλῇ _____
_____ (ἀπορία) εἰσίν.

β. Οἱ νόμοι ἐπιμελοῦνται (= φροντίζουν) τῶν _____
(πολίτης).

γ. Τὴν πόλιν ὅπλων καὶ βελῶν καὶ σίτου καὶ _____
(παρασκευή) ἀπάσης ἐνέπλησαν (= γέμισαν).

δ. Οἱ _____ (πρεσβύτης) θαυμάζουσι τὰς
_____ (ἀρετή) τῶν _____ (νεανίας).

ε. Μεγίστης _____ (τιμή) ἀπολαύουσιν (= ἀπολαμβάνουν) οἱ _____ (νικητής).

5. Να συνδυάσετε τις λέξεις της στήλης Α' με τις κατάλληλες λέξεις της στήλης Β' και να σχηματίσετε με αυτές προτάσεις στη ν.ε. Κατόπιν να μεταγράψετε τις φράσεις στην Αρχαία Ελληνική:

A'	B'
1. δημοσία	α. ψυχής
2. η εσχάτη	β. της ύλης

3. δόξα	γ. δαπάνη
4. εν βρασμῷ	δ. ευκαιρία
5. ἐφ' ὅλης	ε. των ποινών
6. ἐπί τη	στ. τω θεῷ